

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedkyne senátu JUDr. Eleny Závadskej a členov senátu, JUDr. Idy Hanzelovej, JUDr. Jozefa Hargaša, JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Evy Babiakovej CSc., v právnej veci navrhovateľa **L.**, obyvateľa v K., B. č. 964, proti odporkyni **S.** v B., U.. X.. A. č. 8, o invalidný dôchodok, na dovolanie odporkyne proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. mája 2006 sp. zn. 4 So 86/2005 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporkyne **z a m i e t a**.

Účastníci nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 24. marca 2005 č. k. 12 Sd 515/2004-6 potvrdil rozhodnutie odporkyne z 8. júla 2004 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 73, § 112 ods. 4 a 6 v spojení s § 263 ods. 5 a § 293a zákona číslo 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) znížila navrhovateľovi invalidný dôchodok zo sumy

7 510 Sk na sumu 3 613 Sk mesačne s účinnosťou od 24. septembra 2004 pre zníženie percentuálneho poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Navrhovateľ podal proti tomuto rozsudku odvolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne a žiadal ho zrušiť.

Odporkyňa žiadala napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudkom z 11. mája 2006 sp. zn. 4 So 86/2005 rozsudok súdu prvého stupňa z 24. marca 2005 č. k. 12 Sd 515/2004-6 zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne z 8. júla 2004 číslo X. zrušil, lebo podľa jeho názoru došlo k zníženiu invalidného dôchodku navrhovateľa bez toho, aby bolo dostatočným spôsobom zistené, či navrhovateľov pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bol skutočne znížený.

Vo včas podanom dovolaní proti tomuto rozsudku namietala odporkyňa, že odvolací súd rozhodol nesprávne, lebo námietky navrhovateľa ohľadom jeho zdravotného stavu boli riadne posúdené a posudkový záver o jeho dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave zodpovedá obsahu Prílohy č. 4 zákona číslo 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Domáhala sa preto zrušenia druhostupňového rozsudku a vrátenia veci na nové rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Navrhovateľ žiadal dovolanie odporkyne zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 250s ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) prejednal vec bez pojednávania (§ 243a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že dovolaniu odporkyne nemožno vyhovieť.

Zo spisov vyplýva, že odporkyňa znížila navrhovateľovi invalidný dôchodok s odôvodnením, že podmienky pre poberanie dávky v pôvodne priznanej výške sa zmenili, lebo podľa § 70 zákona o sociálnom poistení od 13. apríla 2004 je miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť len 45 %.

Z písomného vyhotovenia rozhodnutia odporkyne nemožno zistiť, ktoré vyšetrenia a ktoré závery posudkového lekára boli podkladom pre rozhodnutie odporkyne, lebo posudok posudkového lekára, ktorý bol podkladom jej rozhodnutia neoznačila. Z rozhodnutia preto nemožno zistiť, aké dôkazy boli podkladom rozhodnutia, ani akými závermi sa pri posudzovaní dôkazov odporkyňa riadila.

V pripojenom dávkovom spise navrhovateľa sa nachádza posudok M.. O., posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Čadci z 12. októbra 2004, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ trpí na vrodenú srdcovú chybu, a to Fallotovú tetralógiu so stavom po korekcii v roku 1970, (resp. v roku 1960) jeho stav je t. č. hemodynamicky kompenzovaný, stabilizovaný. Súčasne trpí na ponámahovú dýchavicu NYHA III., insuficiencia a. pulmonalis s dilatáciou ľavej a pravej komory, cor pulmonale s hypertrofiou pravej komory. Posudkový lekár nezistil zmenu zdravotného stavu od posúdenia, ktoré vykonal už 13. apríla 2004 a preto ustálil, že navrhovateľ je naďalej invalidný s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 45 %.

Rovnaký záver obsahuje aj posudok M.. P. J., posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Žiline z 9. decembra 2004, ktorý navyše diagnostikoval navrhovateľovi stavy závratov pri poruchách tlaku.

Napriek skutočnosti, že posudkoví lekári na základe odborných vyšetrení navrhovateľa, a to vyšetrenia pred posudkovým lekárom, vyšetrenia kardiologického, EKG, ECHOKG a vyšetrenia laboratórneho dospeli k zhodným záverom o zdravotných postihnutiach navrhovateľa a o ich vplyve na pokles schopnosti

navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť, nemožno z rozhodnutia odporkyne zistiť, aké skutkové a aké právne závery boli podkladom jej rozhodnutia, lebo len všeobecne odkazuje na skutočnosť, že navrhovateľ od 13. apríla 2004 je invalidný s poklesom vykonávať zárobkovú činnosť o 45 %.

Napriek skutočnosti, že z obsahu posudkov posudkových lekárov M.. O. a M.. P. J. nevyplývajú iné zdravotné postihnutia navrhovateľa, ako boli uvedené v posudku posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia č. 3 Sociálnej poisťovne, pobočky v Čadci zo 7. marca 2000, posudky neobsahujú vysvetlenie, z akého dôvodu spôsobovali tie isté zdravotné postihnutia navrhovateľa pokles jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako polovicu v porovnaní so zdravými občanmi podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, ale rovnaké zdravotné postihnutia mu spôsobujú pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť len o 45%. Rozpory v hodnotení rozsahu zachovanej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v konaní odporkyňa neodstránila a samotný odkaz na znenie § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. nedáva dostatočný podklad pre rozhodnutie odporkyne o znížení invalidného dôchodku navrhovateľa, ak k zmene jeho zdravotného stavu nedošlo, a to ani s poukazom na zmenu právneho predpisu.

Tieto procesné pochybenia odporkyne mali za následok, že jej rozhodnutie nie je dostatočne doložené obsahom vykonaného dokazovania a navyše medzi rozhodnutím odporkyne a obsahom spisov nemohol navrhovateľ zistiť priamu príčinnú súvislosť, a ani pri použití zásad logického myslenia z neho nemohol vyvodiť, ktoré dôkazy boli podkladom pre rozhodnutie odporkyne.

Treba ešte zdôrazniť, že ani závery posudkových orgánov, ktoré posudzovali zdravotný stav navrhovateľa, a ktoré sa nachádzajú v jej dávkovom spise, nemôže odporkyňa v súčasnosti použiť na ďalšie zisťovanie zdravotného stavu pre účely posúdenia invalidity navrhovateľa, lebo s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky číslo 460/2006 Z.z zo 7. júna 2006 ustanovenie § 263 ods. 5

zákona o sociálnom poistení stratilo účinnosť a odporkyňa je povinná zdravotný stav navrhovateľa opätovne posúdiť bez ohľadu na skutočnosť, či rozhodnutie o odňatí invalidného dôchodku navrhovateľa nadobudlo právoplatnosť, alebo či odporkyňa o jeho nároku na invalidný dôchodok ďalej koná.

Aj podľa právneho názoru dovolacieho súdu odporkyňa pred rozhodnutím o nároku na invalidný dôchodok musí znova zistiť, či navrhovateľ nespĺňa zdravotnú podmienku nároku na invalidný dôchodok, a to v súčasnosti už s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky číslo 460/2006 Z.z. zo 7. júna 2006.

Na základe uvedených skutočností možno považovať za vecne správne rozhodnutie odvolacieho súdu z 11. mája 2006 sp. zn. 4 So 86/2005, ktorý zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že rozhodnutie odporkyne z 8. júla 2004 číslo X.0 zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Dovolací súd preto musel dovolanie odporkyne, podané proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. mája 2006 sp. zn. 4 So 86/2005 zamietnuť podľa § 243b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V dovolacom konaní navrhovateľovi trovy nevznikli a odporkyňa v konaní úspech nemala, preto účastníci nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. apríla 2008

**JUDr. Elena Z á v a d s k á, v. r.
predsedkyňa senátu**

Za správnosť vyhotovenia :